

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D. a Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. právní věci

žalobce: **Mikulovské terasy s.r.o.**, IČO 04776631
sídlem U Rotundy 1000, 691 42 Valtice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2022, č. j. JMK 116241/2022, sp. zn. S-JMK 79685/2022 OÚPSŘ/Ro

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení Městského úřadu Valtice ze dne 22. 4.

2022, č. j. VAL – 1959/2022, sp. zn. VAL-5275/2021/SÚ/Jč, kterým správní orgán prvního stupně zastavil řízení o žádosti žalobce o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Novostavba rodinného domu Valtice“ na pozemku parc. č. 3035/15 v k. ú. Valtice.

II. Podání účastníků

2. V podané žalobě označil žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, dále namítl, že skutkový stav, ze kterého žalovaný vycházel, nemá oporu ve správním spise, rozhodnutí je podle něj i věcně nesprávné a byla porušena ustanovení o řízení před správními orgány. Konkrétně namítl porušení zásady rovnosti a nestrannosti postupu správních orgánů. V žalobě zopakoval všechny odvolací důvody, které zároveň označil jako žalobní body. Správní orgány podle něj nevyargumentovaly, v čem spatřují nedostatečnost doplnění žádosti nebo samotnou žádost, napadené rozhodnutí hraničí se svévolí. Námitky žalobce žalovaný takřka ignoroval a navázal tak na nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že odkázal s ohledem na obsah žalobních námitek na napadené rozhodnutí a doplnil následující. Správní orgán prvního stupně byl v první fázi řízení povinen spolupracovat se žalobcem a poučit ho o následcích neodstranění vady podání, které mu vytkl. Ze spisu žalovaný zjistil, že správní orgán prvního stupně požadoval po žalobci doložení souhlasu vlastníka dopravní infrastruktury – města Valtice, které doloženo nebylo. Vycházel proto z toho, že pro zastavení řízení postačí dle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nedoložení jen jednoho podkladu, což stanovisko města Valtice dle § 86 odst. 2 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), bylo.

III. Posouzení věci

4. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z § 51 odst. 1 s. ř. s.
5. Žaloba není důvodná.
6. Soud předem konstatuje, že napadené rozhodnutí je vystavěno na (věcném) řešení jediné otázky a související (části) odvolací námitky, a to, zda žalobce předložil nebo nepředložil stanovisko vlastníka dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.
7. Podle žalovaného totiž nepředložení byť i jediného z dokladů, k jejichž předložení byl žalobce správním orgánem prvního stupně vyzván, vede k zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, dle kterého správní orgán usnesením zastaví řízení o žádosti, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
8. Ve zbytku se žalovaný zabýval pouze námitkami podjatosti správního orgánu prvního stupně a (velmi) obecně námitkami netransparentnosti a tendenčnosti řízení a obstrukčního postupu správního orgánu prvního stupně.

9. Soud se proto mohl zabývat jen těmito skutečnostmi, resp. tím, zda napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce vypořádáno dostatečně a zákonně.
10. Podle § 86 odst. 2 písm. c) k žádosti o vydání územního rozhodnutí *žadatel* připojí stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem. Na základě těchto stanovisek poté stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky „na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem“ [§ 90 odst. 1 písm. b) stavebního zákona]. Při nedoložení uvedených stanovisek nemůže stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí věcně projednat, což vede k zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
11. Usnesením ze dne 5. 1. 2022, č. j. VAL-0067/2022, vyzval správní orgán prvního stupně žalobce k odstranění nedostatků žádosti o vydání územního rozhodnutí a mj. v bodu 5 uložil odstranění nedostatku – stanovisko města Valtice jako vlastníka dopravní infrastruktury, a to ve lhůtě do 31. 3. 2022. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobce toto stanovisko doložil ať už správnímu orgánu prvního stupně nebo žalovanému. Ve správním spise je založena žádost žalobce doručená dne 14. 2. 2022 Městskému úřadu Valtice o vyjádření města Valtice jako vlastníka dopravní infrastruktury pro účely řízení o umístění stavby. Správní orgán prvního stupně zastavil řízení usnesením ze dne 22. 4. 2022. Ze záznamu do spisu ze dne 4. 5. 2022 vyplývá tvrzení žalobce, „že město Valtice v první fázi odmítlo vyjádření k žádosti žadateli vydat, čímž rezignovalo na své povinnosti následně vydalo stanovisko souhlasné, jež zjevně nebylo stavebnímu úřadu poskytnuto. Spis jej k tomuto dni neobsahuje.“ V odvolání žalobce uvedl: „K bodu jedna odůvodnění usnesení – město Valtice bylo řádně žadatelem požádáno, přestože na veřejné infrastruktuře záměr neumisťuje žádné stavby a město Valtice mělo být toliko vyzváno jako obligatorní účastník k podání námitek a máme za to, že tento požadavek byl nezákonný, souhlas byl vydán dne 28.3.2022 o čemž je stavební úřad VALTICE samozřejmě spraven a jeho vedoucí Ing. Nejezchlebová jeho obsah zná. Nadto, pokud by bylo Město Valtice bylo vedeno jako účastník, mohlo by své námitky uplatnit v řízení.“
12. Ve správním spise správního orgánu prvního stupně ani ve správním spise žalovaného žádné stanovisko města Valtice ze dne 28. 3. 2022 založené není.
13. Teprve k žalobě žalobce doložil „Sdělení k vaší žádosti o vyjádření města Valtice jako vlastníka dopravní infrastruktury“, ze kterého vyplývá stanovisko města Valtice k podané žádosti. Z tohoto sdělení města Valtice lze seznat, že bylo vydáno dne 28. 3. 2022, tj. před koncem lhůty pro odstranění nedostatků žádosti.
14. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 11. 2020, č. j. 7 As 52/2020-20, ustanovení „§ 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona nevyžaduje u napojení dohodu či souhlas, ale stanovisko. Nutno dodat, že i např. zákon o pozemních komunikacích nevyžaduje v případě připojení komunikací souhlas či dohodu, ale pouze stanovisko. Podle § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích o připojení (nebo jeho úpravě) dálnice, silnice, místní komunikace nebo veřejně přístupné účelové komunikace k dálnici, silnici nebo místní komunikaci rozhodne příslušný silniční správní úřad, který si před vydáním povolení vyžádá stanovisko vlastníka pozemní komunikace vyšší kategorie nebo třídy. Předmětné ustanovení bylo do citované podoby uvedeno novelou provedenou zákonem č. 268/2015, který mj. změnil dosavadní nutnost vyslovení souhlasu na nutnost vyslovení stanoviska. Důvodová zpráva k zákonu č. 268/2015 Sb. pak uvádí: „Dále dochází k úpravě pojetí vyjádření vlastníka pozemní komunikace k připojení

jiné pozemní komunikace nebo sousední nemovitosti k jeho pozemní komunikaci (§ 10 odst. 4). V současné době se jedná o předchozí souhlas vlastníka pozemní komunikace, který si musí příslušný silniční správní úřad vyžádat před povolením připojení. Není však již stanoven postup, kterým by bylo možné nahradit souhlas vlastníka pozemní komunikace, v případě jeho neudělení, což činí v praxi nemalé potíže. Navrhuje se proto úprava, dle níž by se vlastník pozemní komunikace vyjadřoval formou stanoviska. Silniční správní úřad bude v souladu se správním řádem povinen ke stanovisku přihlídnout, a pokud dospěje k závěru, že je třeba se od tohoto stanoviska odchýlit, svůj postoj bude muset řádně zdůvodnit v odůvodnění rozhodnutí o povolení připojení.“

15. Pokud žádost o územní rozhodnutí postrádá některou z povinných příloh, stavební úřad žadatele vyzve k doplnění žádosti. *Nevyhoví-li žadatel této výzvě*, stavební úřad správní řízení zastaví (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2015, č. j. 31 A 49/2012–104, či ze dne 20. 12. 2016, č. j. 29 A 45/2014–66).
16. Dle obsahu správního spisu *žadatel* stanovisko města Valtice v řízení před správním orgánem prvního stupně ani v řízení před žalovaným nepředložil, ačkoliv jej zjevně měl k dispozici a nic mu nebránilo toto stanovisko předložit.
17. Povinnost předložit stanovisko stíhala právě a jediné žalobce, tudíž pokud žalobce namítal v odvolání, že stavební úřad Valtice byl „*samozřejmě spraven a jeho vedoucí Ing. Nejezchlebová jeho obsah zná*“, nepředstavuje toto tvrzení splnění podmínky usnesení o odstranění nedostatků podání, neboť (ničím neprokázaná) skutečnost, že vedoucí stavebního úřadu o vydání stanoviska věděla a byla s ním seznámena, neznamená, že žalobce toto stanovisko předložil stavebnímu úřadu.
18. Napadené rozhodnutí, které fakticky pouze odkazuje na § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona a uvádí, že stanovisko vlastníka dopravní infrastruktury je neopomenutelné, je na samé hranici přezkoumatelnosti. Žalovaný totiž v podstatě nijak nereagoval na námitku, že požadavek na doložení souhlasu je nezákonný, protože záměr žalobce není umísťován na veřejné infrastrukturu a město Valtice mělo být toliko vyzváno jako obligatorní účastník k podání námitek. Přesto soud považuje napadené rozhodnutí za zákonné.
19. Žalobce totiž nemá pravdu v tom, že by požadavek na doložení stanoviska dopravní infrastruktury byl nezákonný.
20. Není totiž podstatné to, že záměr žalobce není umísťován na veřejnou infrastrukturu, ale to, že na ní bude *napojen*, což je v případě dopravní infrastruktury zcela nepochybné. Z dokumentace pro územní řízení lze totiž citovat: „*Dopravní napojení – stavební pozemek je napojen na stávající účelovou komunikaci vedoucí souběžně s pozemkem 3035/14. Jedná se o napojenou nezpevněným polním sjezdem. K tomuto sjezdu na hranice pozemku bude dovedena zpevněná plocha, dále bude sjezd na pozemku města stejný nezpevněný jako doposud. Komunikace, která je stávající, má povrch proveden z lomového kamene a štětu. Cesta je umístěna na parcele č. 2553/6 k.ú. Valtice. Napojení na hranici parcel bude o šířce 3,65m.*“
21. Je evidentní, že záměr žalobce *bude napojen* na dopravní infrastrukturu ve vlastnictví jiného subjektu než žalobce, a to města Valtice. Žalobce tak byl povinen doložit souhlas města Valtice, jako vlastníka dopravní infrastruktury, na kterou bude záměr žalobce *napojen*. Související výzva správního orgánu prvního stupně byla (alespoň v požadavku na předložení stanoviska města Valtice) zcela jasná a srozumitelná.

22. *Obiter dictum* soud konstatuje, že na věci nic nemění ani odkaz žalobce na existenci stanoviska v rámci odvolacího řízení, a to s ohledem na koncentraci správního řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu (k té se judikatura správních soudů opakovaně vyjádřila, srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021, č. j. 30 A 16/2020-86, příp. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2012, č. j. 1 As 114/2012-27). Stanovisko města Valtice představuje skutečnost (důkaz), která zjevně existovala před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalobce ji mohl uplatnit před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, ale neuplatnil. Žalovaný by k němu s ohledem na § 82 odst. 4 správního řádu nemohl přihlížet bez ohledu na to, zda by ho doložil sám žalobce, nebo by si ho žalovaný vyžádal sám.
23. Jinými slovy, správní orgán prvního stupně řádně vyzval žalobce k předložení stanoviska vlastníka dopravní infrastruktury, tento požadavek byl oprávněný a žalobce, ačkoliv uvedeným stanoviskem disponoval, toto stanovisko nepředložil. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, pokud řízení o žádosti žalobce zastavily, resp. zamítly odvolání žalobce.
24. Soud se ztotožňuje se žalovaným v tom, že vypořádání ostatních odvolacích námitek postrádá smysl, neboť v odvolacím řízení nemohl dojít k jinému závěru než, že správní orgán správně zastavil řízení o žádosti žalobce nejméně v důsledku nepředložení stanoviska vlastníka dopravní infrastruktury. Případné nesprávné posouzení splnění ostatních povinností, které správní orgán označil v rozhodnutí o zastavení řízení jako nesplněné, a tedy jako důvody pro zastavení řízení, je pro výsledek řízení nepodstatné.

IV. Shrnutí a náklady řízení

25. S ohledem na vše shora uvedené soud shledal podanou žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovaný měl v řízení plný úspěch, ale v souvislosti s tímto řízením mu žádné náklady nad rámec jeho administrativní činnosti nevznikly, a proto krajský soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 30. dubna 2024

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu